

Motion till riksdagen

1988/89:Sf274

av Lars Werner m.fl. (vpk)

Tandvårdskostnaderna vid amalgamsanering

I en nyligen genomförd enkät (Forsberg) visades att närmare 370 000 människor i Sverige anser sig vara kvicksilverpåverkade genom sina amalgamfyllningar i tänderna. 100 000 av dessa personer har påbörjat eller slutfört amalgamsanering. Knappast någon har fått sin sanering bekostad av tandvårdstaxans s.k. omgörningsparagraf.

Tillämpningen av denna paragraf måste göras mer generös. De människor som genom läkare rekommenderas att byta ut sina amalgamfyllningar måste få full kostnadsersättning via tandvårdstaxan.

De personer som efter utredning visat sig lida av dental kvicksilverförgiftning, eller metallsyndrom som sjukdomen kallas på fackspråk, måste också erhålla ekonomiskt stöd av samhället. De är ofta långtidssjukskrivna, ordinerade diet, vila, vitamin- och mineralterapi samt tandsanering i långsam takt.

Vid arbetsskada gäller en särskild s.k. bevisregel. Påverkan av amalgam bör enligt vpk behandlas på samma sätt. Sambandet mellan amalgam och sjuklig påverkan ska anses föreligga om inte betydligt starkare skäl talar emot det.

För många av de drabbade innebär sjukdomen en ekonomisk katastrof. Det är svårt att få diagnosen metallsyndrom godkänd av försäkringskassan och många läkare väljer att i stället för metallsyndrom skriva något av patientens svåraste symptom, som beror på förgiftningen, som motivering för sjukskrivningen. Därmed undviker läkaren konfrontation med försäkringskassan och socialstyrelsen. För patienten innebär detta att tandsaneringen måste ske på egen bekostnad.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen hos regeringen begär förslag om att människor som av läkare konstaterats ha blivit sjuka av tandamalgam skall få tandsanering utförd med kostnadstäckning via tandvårdsförsäkringen,
2. att riksdagen hos regeringen begär att socialstyrelsen får i uppdrag att utfärda föreskrifter om att samband mellan amalgam och sjuklig påverkan skall anses föreligga om inte betydligt starkare skäl talar emot det.

Stockholm den 19 januari 1989

Mot. 1988/89

Sf274

Lars Werner (vpk)

Bertil Måbrink (vpk)

Lars-Ove Hagberg (vpk)

Margó Ingvardsson (vpk)

Gudrun Schyman (vpk)

Berith Eriksson (vpk)

Bo Hammar (vpk)

Hans Petersson (vpk)

